

Udskrift af dombogen

D O M

afsagt den 10. april 2026

Rettens nr. 60-1654/2025

Politiets nr. 1200-73111-00002-25

Anklagemyndigheden
mod
Tiltalte
CPR nr. (Født 1969)

Der har medvirket nævninger ved behandlingen af denne sag.

Anklageskrift er modtaget den 24. september 2025.

Tiltalte er tiltalt for

1.

manddrab efter straffelovens § 237,

ved den 25. marts 2025 ca. kl. 08.20 på Adresse i By 1, at have dræbt Forurettede 1, idet tiltalte stak Forurettede 1 med en kniv i brystkassen, hvilket medførte, at hun afgik ved døden.

2.

forsøg på manddrab efter straffelovens § 237, jf. 21,

ved på samme tid og sted som beskrevet i forhold 1, at have forsøgt at dræbe Forurettede 2 med en kniv, idet tiltalte løftede kniven over sit ho-vedet og stak ud efter Forurettede 2, hvilket imidlertid mislykkedes, idet Forurettede 2 undveg ved at springe tilbage og løb fra stedet.

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om fængselsstraf.

Anklagemyndigheden har påstået konfiskation af en kokkekniv hos tiltalte, jf. straffelovens § 75, stk. 2.

Anklagemyndigheden har endvidere nedlagt påstand om, at tiltalte i medfør af arvelovens § 48, stk. 1, frakendes retten til arv, forsikringssummer, pensi-oner eller andre ydelser, der er afhængig af Forurettede 1's død, og hans arv eller andel i forsikringssummer, pension eller andre ydelser efter en

anden person ikke må forøges som følge af lovovertrædelsen.

Tiltalte har nægtet sig skyldig.

Tiltalte har ikke haft bemærkninger til konfiskationspåstanden og påstanden i medfør af arvelovens § 48, stk. 1.

Vidne 1 har nedlagt påstand om tortgodtgørelse i medfør af erstatningsansvarslovens § 26 a og forsørgertabserstatning på i alt 308.697 kr. som opgjort i erstatningsopgørelse modtaget den 11. marts 2026 og med påstand om renter i henhold til erstatningsansvarslovens § 16.

Tiltalte har bestridt erstatningspligten og opgørelsen af kravet, dog ej for så vidt angår opgørelsen af normalbidraget.

Forurettede 2 har nedlagt påstand om tortgodtgørelse i medfør af erstatningsansvarslovens § 26 a og forsørgertabserstatning på 271.552 kr. som opgjort i revideret erstatningsopgørelse modtaget den 18. marts 2026 og med påstand om renter i henhold til erstatningsansvarslovens § 16.

Tiltalte har bestridt erstatningspligten og opgørelsen af kravet, dog ej for så vidt angår opgørelsen af normalbidraget.

Vidne 2 og Vidne 3 har nedlagt påstand om tortgodtgørelse på 100.000 kr. til hver i medfør af erstatningsansvarslovens § 26 a som opgjort i erstatningsopgørelse modtaget den 11. marts 2026 og med påstand om renter i henhold til erstatningsansvarslovens § 16.

Tiltalte har bestridt erstatningspligten og opgørelsen af kravet.

Erstatningssøgende har nedlagt påstand om erstatning for begravelsesudgifter og tortgodtgørelse i medfør af erstatningsansvarslovens § 26 a med i alt 147.444,50 kr. som opgjort i erstatningsopgørelse modtaget den 11. marts 2026 og med påstand om renter i henhold til erstatningsansvarslovens § 16.

Tiltalte har bestridt erstatningspligten og opgørelsen af kravet, dog ikke for så vidt angår begravelsesudgifter.

Forklaringer

Der er afgivet forklaring af tiltalte og af vidnerne Vidne 4, Vidne 2, Vidne 3, Vidne 5, Vidne 6 og konstitueret stats-obducent Vidne 7.

Der har været afspillet videoafhøringer af vidnerne Forurettede 2 og Vidne 1.

Tiltaltes forklaring er i retsbogen gengivet således:

"Tiltalte forklarede, at han lærte Forurettede 1 at kende for 22 år siden. De var gift med hinanden to gange, men den 25. marts 2025 var de ikke længere et par. De var blevet enige om skilsmisse ca. 14 dage før. Det kørte ikke rig-tig for dem, og de var to forskellige steder i livet. De var enige om at afslutte deres forhold.

En del af deres uoverensstemmelser drejede sig om, at Forurettede 1 var begyndt at arbejde på sin onkels værtshus i By 2. Hun havde arbejdet der i 4-5 må-neder. Det var aften- og natarbejde. Hun blev i By 2 i 3-4 dage ad gan-gen, når hun arbejdede, så hun ikke skulle køre hjem efter en sen nattevagt. I de dage måtte tiltalte passe hjemmet og sit eget arbejde. De store hjemmebo-ende børn bidrog ikke til at rydde op, og når Forurettede 1 kom hjem til et stort rod, blev hun sur, men han kunne ikke klare det hele selv. Selvom de var enige om at ophæve samlivet, var de stadig ofte sammen, herunder for at gå tur med deres Hund.

De flyttede sammen lige efter, at de lærte hinanden at kende. Forurettede 1 havde tre børn i forvejen, og hun blev efter kort tid gravid med en lille pige, som de desværre mistede. De fik Forurettede 2 og Vidne 1 efter, at de var flyttet til Sønder-jylland. Der boede de i 12 år. Forurettede 1's børn boede sammen med dem. Den ældste, Erstatningssøgende, flyttede hjem til sin far i København, da han var 12 år, og blev boende der. De to andre, Vidne 3 og Vidne 2, blev boende.

Han havde selv været gift tidligere og kunne ikke få børn i det forhold, så han var lykkelig for at få børn. De levede som en ganske almindelig familie. Han og Forurettede 1 havde et godt forhold. Problemerne opstod, når der var kon-flikter i forhold til børnene, for så var han pludselig ikke at anse som deres far, og hun ville bestemme alene.

Der var perioder, hvor han og Forurettede 1 gik fra hinanden. Han har haft jobs, hvor han skulle møde meget tidligt. Der skete altid meget i deres hjem, og det var svært for ham at få det til at passe med sit arbejde, at der altid var mennesker, når han skulle sove. Deres hjem var et samlingspunkt. I perioder måtte han derfor trække sig og flytte væk. Forurettede 1 måtte også trække sig på et tidspunkt, hvor hun tog på krisecenter. Han kan ikke huske hvornår. Hun var der kun i en måned. De var blevet uenige om børnene. Hun havde nok regnet med, at krisecentret kunne hjælpe hende med at få en lejlighed, men hun ville bare hjem til tiltalte igen, og han hentede hende. Vidne 1 var lille, så det er i hvert fald 10 år siden.

Han havde et godt forhold til Forurettede 2, da Forurettede 2 var lille, men det var knap så godt, da Forurettede 2 blev ældre og begyndte at løbe rundt med drenge fra Ladegårdsparken for 2-2½ år siden. Det var de meget uenige om. Han smed Forurettede 2's venner ud mange gange. Forurettede 2 syntes, at det var flovt, når vennerne blev smidt ud. De har aldrig været fysiske overfor hinanden, men meget verbale. I marts 2025 havde de ikke talt sammen i en lang perio-

de. Forurettede 2 var hos Vidne 2 det meste af tiden.

Tiltalte flyttede ud fra Adresse ca. 1½ måned før beslutningen om skils-misse. Han så stadig Forurettede 1, og de levede i et parforhold uden at være et par. De så hinanden, så snart hun var hjemme. De skrev sms'er og snakkede sam-men. Når hun kørte hjem fra By 2 tidligt om morgenen, ringede hun ofte til ham for at have en at tale med. Tonen mellem dem var ganske almindelig. Efter at han var flyttet ud af hjemmet, var der ikke flere uoverensstemmelser mellem dem. Han blev også ved med at komme på adressen og kom der næ-sten hver dag. Han kom og gik præcis, som han havde lyst til, herunder for at lufte hunden.

Forevist sms'er mellem ham og Forurettede 1, ekstraktens side 811 og 853-54, for-klarede tiltalte, at han elskede Forurettede 1, og det havde han altid gjort. De var ik-ke uvenner, men det gik bare ikke, at de var sammen. Forurettede 1 havde i tidens løb mange sjove navne i adressebogen i tiltaltes telefon, fx Hende Den smuk-keste, og det var ofte hende selv, der indtastede disse navne i kontakt-oplysningerne. Han ændrede dette til Ex Konen, da han var i Prag med arbej-det. Hun skulle have hentet ham i lufthavnen, men det gjorde hun ikke. Hun fortalte samtidig, at hun havde fundet sammen med Vidne 4, og så lavede han det selv om til Ex Konen. Han kan ikke sige, at han havde det okay med, at hun havde fundet en ny kæreste, men han kunne ikke gøre noget ved det. De boede jo ikke sammen. Han havde det hverken godt eller dårligt med det. Han blev ikke sur, men måske skuffet over det. Han ved ikke, hvad han sag-de til det, da hun fortalte det. Hun havde Vidne 3 med, da hun fortalte det. Han var lidt chokeret. Han reagerede ikke. Forurettede 1 nævnte, at tiltalte måske havde mødt Vidne 4 på værtshuset i By 2, men det havde han ikke.

Den 25. marts 2025 havde han en aftale med Forurettede 1 om, at de skulle bytte bil. Han skulle have nøglen til sin nye lejlighed denne dag. Han havde ikke en specifik aftale med hende, men han vidste, hvornår hun plejede at køre om morgenen. Dagen før havde hun skrevet, at han ikke skulle komme forbi om aftenen, fordi Vidne 4 var der.

Forevist sms fra tiltalte til Forurettede 1, ekstraktens side 868, forklarede tiltalte, at Forurettede 1 også skulle bruge den store trailer, men det kunne hun ikke komme til, for den var fyldt med tiltaltes ting. Hun skrev aftenen før, at hun havde besøg af Vidne 4, og han svarede, at hun skulle blive ved med at skrive, når hun havde besøg. Dagen før var han efter arbejde taget på Bar i By 3. Han talte med bartenderen Vidne 6, imens han var der. Deres samtale var stille og rolig. Tiltalte var helt smadret efter en hård dag på arbejde. Vidne 6 pakkede to madder til ham, fordi han var så træt. Tiltalte var kørt fra Bar, da han skrev sms'en til Forurettede 1.

Den 25. marts 2025 stod han tidligt op og skrev til sin chef, at han havde ondt i maven og ikke kom på arbejde. Han var ikke syg, men skulle bruge en flyttedag. Han havde fået en lejlighed i By 3. Han kørte mod Forurettede 1 lidt før kl. 8. Han kørte over By 3 først for at se, om hoveddøren var blevet skiftet

i den nye lejlighed. Han talte ikke med Forurettede 1 for at sige, at han var på vej.

På Adresse parkerede han bilen og gik ind. Døren var ikke låst, for det er den aldrig. Han lukkede hunden ud og gik mod Forurettede 1's værelse og åbnede døren. Han regnede med, at hun var vågen og alene. Hun plejede at være stå-et op på det tidspunkt. Han så, at Vidne 4 lå i sengen med Forurettede 1. De sov begge to. Han skyndte sig at lukke døren. Forurettede 1 råbte, om han ikke kunne sætte kaffe over. Vidne 4 blev liggende i sengen og sagde ingenting. Han gik ud i køkkenet og satte vand over. Vidne 4 kom ind i køkkenet, og de gav hinanden hånden og hilste. Det var akavet. Forurettede 1 kom ud og lavede kaffe. Hun satte sig på en stol ved spisebordet i køkkenet. De talte stille og roligt sammen. Det hele var ret akavet, fordi Vidne 4 var der. Det berørte ham ikke, at han havde set dem i sengen; det var situationen, der var akavet. De talte videre om bilen. Forurettede 1 rejste sig og gik ud på toilettet, og han blev selv stå-ende i køkkenet. Han kunne høre, at det puslede et sted måske udenfor og troede, at det var Vidne 4. Tiltalte gik derfor ud i bilen og hentede kniven. Bilen holdt parkeret lige udenfor indgangen til huset. Forurettede 1 havde et par da-ge forinden fortalt, at Vidne 4 var banderelateret. Det havde tiltalte det ikke godt med, og han blev lidt en tøs dreng. Vidne 4 er et ordentligt brød, og han tænkte, at han skulle kunne få ham væk, hvis han kom for tæt på. Det kunne være, at Vidne 4 tænkte, at tiltalte var kommet for tæt på, da han åbnede dø-ren til soveværelset.

Tiltalte hentede kniven, som er afbilledet i ekstraktens side 236. Den lå i tiltaltes bil på grund af flytningen dagen før, hvor tiltalte skulle skære et reb over på traileren, som han brugte ved flytningen. Tiltalte blev forevist foto af en saks fra sin lejlighed, ekstraktens side 1058, og forklarede, at han ikke ba-re kunne have taget saksen med for at klippe rebet over, eller det gjorde han i hvert fald ikke.

Tiltalte blev forevist foto fra ANPG, ekstraktens side 1133, og bekræftede, at det var et foto af tiltaltes bil og trailer. På traileren var der kommet en knude på det reb, som ellers blot kan løsnes, og det var derfor, at det var nødvendigt at skære det over. Han lod bare kniven ligge i bilen. Han ved ik-ke, hvorfor han ikke skar knuden over hjemmefra.

Tiltalte gik ind i huset igen. Forurettede 1 var gået på toilettet, og han gik ind til hende for at tale med hende. Døren stod lidt på klem. Forurettede 1 sad på toilettet. Han ville sige, at de skulle snakkes ved, fordi han var ikke tryk ved at være der. Han ved ikke, om han lukkede døren. Han havde kniven i højre hånd. Han er højrehåndet. Han stod helt afslappet med den. Han ville sige til hende, at de måtte bytte bil senere. Han var ikke færdig med at tale med Forurettede 1, og derfor kørte han ikke bare væk derfra med det samme. Forurettede 1 kommenterede ikke, at han havde kniven.

Han stod lige inden for døren, da der pludselig blev banket hårdt på døren, og der var en, der forsøgte at komme ind. Han ved ikke hvem, men han gik ud fra, at det var Vidne 4. Han ville ikke have, at der var nogen, der kom ind,

og han kæmpede derfor imod. Døren åbner indad. Han holdt på døren med kniven i højre hånd og brugte al sin vægt mod døren. Han havde kniven i højre hånd hele tiden. Måske blev døren åbnet og lukket på grund af skubberiet. Der blev stille, og tiltalte sagde, rolig nu, og at han nok skulle komme ud. Skubberiet mod døren stoppede. Det gik så stærkt, og han tænkte slet ikke over, hvad der skete. Han vendte sig om, og Forurettede 1 stod lige bag ham. Det opdagede han først, da han vendte sig om. Han kan næsten ikke forklare hvordan. Han ville væk derfra. Han kunne ikke åbne døren, som han stod. Han tænkte ikke over, at han kunne have trådt lidt tilbage for at komme ud. Desværre ramte han Forurettede 1 med kniven. Han havde kniven i hånden, da han holdt den op mod døren. Han havde slet ikke talt med Forurettede 1, og hun havde ikke reageret eller sagt noget undervejs overhovedet. Han så eller mærkede slet ikke, at han ramte hende. Han havde ikke blod på tøj. Han tror ikke, at han sagde noget til hende. Han så ingen stik på Forurettede 1, og hun faldt ikke til jorden. De havde ikke været fysiske inden, og hun stod op, da han gik. Han ville bare væk. Han gik ud i gangen. Han så Forurettede 2 i køkkenet. Han sagde til Forurettede 2, hvad fanden, er du hjemme. Forurettede 2 spurgte, har du stukket mor? Tiltalte svarede, nej, det har jeg ikke. Han ved ikke, hvorfor Forurettede 2 sagde sådan. Tiltalte reagerede ved at se ned på kniven, og så kastede han kniven fra sig, da han var halvvejs ude af hoveddøren. Han kastede kniven fra sig for at vise, at han ikke havde gjort noget. Han tænkte kun på at komme væk derfra og tænkte slet ikke på Forurettede 1. Han var bange for Vidne 4 og ville bare væk. Vidne 4 var der ikke. Vidne 4 havde stået ude på vejen. Tiltalte var halvvejs på vej ind i sin bil, da Vidne 4 sagde, at han ikke skulle komme der igen.

Han stak ikke Forurettede 1, men han ramte hende ved et uheld. Han overvejede ikke at lægge kniven fra sig på badeværelset, for han ville ikke blive taget med bukserne nede, hvis Vidne 4 kom. Han ville ikke gøre Forurettede 1 fortræd. Han ved ikke, hvorfor han vendte sig om med kniven, for det hele gik så stærkt. Han lagde ikke mærke til, hvor langt kniven var gået ind i hendes krop, for han var slet ikke klar over, at han havde ramt hende.

I bilen kom tiltalte i tanke om, at han måske kunne have ramt Forurettede 1 på grund af det, Forurettede 2 sagde, og sådan som kniven havde set ud. Han ringede til sin mor fra bilen og sagde, at der måske var sket noget vanvittigt, og at de skulle ringe til politiet. Hun sagde, at han skulle køre hjem til hende, og at de så kunne ringe til politiet sammen. Han kan i dag slet ikke huske turen hjem til sin mor. Hjemme hos hende ringede de efter politiet, og han blev anholdt. Det var meget voldsomt.

Om forhold 2 har tiltalte forklaret, at han ikke så Forurettede 2 komme ind i huset på noget tidspunkt. Døren var lukket til badeværelset. Han gjorde ikke nogen bevægelser mod døren med kniven. Han holdt døren med hænderne, fordi der ikke var nogen, der skulle komme ind. Tiltalte gjorde ikke udfald mod Forurettede 2 med kniven.

Forurettede 2 sagde, har du stukket mor, eller noget lignende. Forurettede 2 virkede

panisk, da han sagde det. Tiltalte undrede sig ikke over det, men mere over at han overhovedet var i huset, for han havde ikke set ham tidligere om morgenen.

Forurettede 2 er ikke glad for sin far, så det kan være baggrunden for, at han for-klarer, at tiltalte har stukket ud efter ham. Forurettede 2 har sagt, at han hader sin far."

Vidne 4's forklaring er i retsbogen gengivet således:

"Vidnet forklarede, at han den 25. marts 2025 havde kendt Forurettede 1 i 8-12 måneder som en ven, og de havde haft et intimt forhold i 1-2 måneder. De sås nogle gange om ugen. De var glade for hinanden, men havde ikke talt om deres fremtidige forhold, herunder om at flytte sammen eller at lade de-res børn møde hinanden.

Forurettede 1 havde fortalt lidt om sit tidligere forhold til tiltalte. Hun fortalte om jalousi og vold, men det var ikke meget, hun havde lyst til at fortælle. Han lagde hurtigt mærke til, at Forurettede 1 havde mange blå mærker. I starten kom hun med mange undskyldninger om, hvordan det var sket, men efterhånden blev hun mere åben om, at tiltalte var fysisk over for hende. Hun var meget presset, og tiltalte ringede og opsøgte hende hele tiden. Hun kontaktede ikke tiltalte. Det var envejs-trafik, og tiltalte dukkede uanmeldt op på hendes adresse. Han kender ikke til kontakten mellem tiltalte og Forurettede 1, når han ikke selv var der. De snakkede meget om, hvad hun kunne gøre. Hun sagde på et tidspunkt, at det var på tide, at vidnet og tiltalte skulle møde hinanden. Det var måske 2 eller 3 uger før gerningstidspunktet. Hun overvejede det for at kunne komme videre. Han fandt ikke ud af, om hun havde fortalt tiltalte om ham, men hun havde fortalt tiltalte, at hun havde mødt en anden. Tiltalte synes ikke, at det var en god idé, at hun havde fundet en kæreste.

Den 25. marts 2025 havde Forurettede 1 ikke fortalt noget om, at der var en aftale om, at tiltalte skulle komme forbi. Aftenen før var de vist sammen med Forurettede 1's søn og dennes kammerat. Det husker han ikke præcist. Vidnet overnatte-de. Det var meningen, at han skulle være der i 2-3 dage, så han kunne lære familien lidt at kende.

Forevist en plantegning over Adresse, ekstraktens side 195, forklarede vidnet, at han og Forurettede 1 sov i værelse 1.

De stod op omkring kl. 8.30. Han gik udenfor med hunden og røg. Han følte, at der var nogen, der havde været inde og se på dem i soveværelset. Det var en fornemmelse. Han gik ud af huset gennem køkken/alrummet. Han kan ikke sige, at han hilste på tiltalte, men han har også en følelse af, at han så tiltalte i døråbningen til køkken/alrummet, men han husker det ikke i dag. Han er dog sikker på, at de ikke talte sammen.

Vidnet blev foreholdt sin forklaring til politiet i afhøringsrapport af 8. april

2025, ekstraktens side 675, hvoraf fremgår:

” Afhørte stod op, og da han kom ud af soveværelset til gangen mødte han Tiltalte, som stod i døråbningen mellem gangen og køkkenet. Tiltalte skyndte sig ud ad hoveddøren, og sagde noget i retning af, at han skulle hente et eller andet. ”

Det kan godt passe, at han har forklaret sådan, og at han dermed mødte tiltalte inde i huset.

Vidnet gik ud ad døren i stuen. Han hørte ikke noget inde fra huset. Han stod udenfor ved hjørnet af huset ved værelse 3 og røg, da tiltalte efter 1-2 minut-ter kom løbende ud og kastede en kniv, der landede på taget af naboens brændeskur. Tiltalte var den første, der kom ud. Forurettede 2 kom bagefter og råbte, Vidne 4, Vidne 4, han har stukket mor. Tiltalte sagde ikke noget. Han lagde ikke mærke til, hvilken hånd kniven var i, men hvis han har forklaret til politiet, at det var i højre hånd, så var det nok sådan. Han husker det ikke i dag. Tiltalte var helt tom i sit ansigtsudtryk og satte sig bare ind i bilen. Han så ikke på vidnet. Tiltalte kørte hurtigt ud ad indkørslen, og vidnet løb ind til Forurettede 1 på badeværelset. Forurettede 1 lå bag døren. Det var svært at få døren op. Forurettede 1 lå på maven. Han bad Forurettede 2 om at ringe 112. Han kunne se, at der var blod og vendte hende om. Der var et snit, vist i venstre side, og han forsøgte at stoppe blødningen. Hun var ved bevidsthed, men kunne ikke tale. Han følte, at der var liv og puls, men hun svandt længere og længere væk, og han forsøgte at give hjertemassage, indtil redderne kom. Forurettede 2 kom ikke ind på badeværelset, som han mindes det. Han sagde nok i en hård tone til Forurettede 2, at han ikke skulle komme ind på badeværelset. Et barn skal ikke se sin mor på den måde. Forurettede 2 havde måske været inde tidligere, det ved han ikke. Redderne kom og overtog. Det blev voldsomt og kaotisk.

Efterfølgende sagde Forurettede 2, at han havde forsøgt at stoppe sin far, og at tiltalte havde stukket ud efter ham. Det sagde Forurettede 2, da der var kommet lidt mere ro på situationen. Han fortalte ikke, hvordan det præcist var sket. Han ved ikke, om han har forklaret dette til politiet.

Vidnet blev foreholdt sin forklaring til politiet i afhøringsrapport af 8. april 2025, ekstraktens side 676, hvoraf fremgår:

” Adspurgt til Forurettede 2 under førstehjælpen ved Forurettede 1, forklarede afhørte, at han bad Forurettede 2 om at stå ude i gangen. Forurettede 2 var meget i panik, og han råbte og skreg hele tiden bl.a. ”MOR, MOR” ”KOM NU” . Forurettede 2 sagde på et tidspunkt, at Tiltalte også havde stukket ud efter ham. ”

Det har han forklaret, og sådan husker han det også i dag.

Episoden og hele efterforløbet har påvirket vidnet meget. Både oplevelsen, savnet og skyldfølelsen har været meget hårdt at håndtere."

Vidne 2's forklaring er i retsbogen gengivet således:

"Vidnet forklarede, at han var 1 år, da tiltalte blev kæreste med vidnets mor, Forurettede 1. Tiltalte kom til at fungere som pap-far i familien.

Vidnet havde et meget tæt forhold til sin mor, som var den sødeste og mest omsorgsfulde mor. Hun holdt sammen på familien. Al den kærlighed, som hun havde, manglede til gengæld hos tiltalte, som var meget hård. I hverda-gen var forholdet mellem tiltalte og Forurettede 1 dysfunktionelt. De skændtes om selv de mindste ting. Det var altid tiltalte, der var den voldsomme i skænderi-erne, og Forurettede 1 forsøgte som regel at dæmpe det af hensyn til børnene.

Da de boede i Jylland, blev tiltalte og Forurettede 1 uvenner på et tidspunkt, men han husker ikke hvornår. Tiltalte tog fat i hende, og Vidne 3, Vidne 1 og Forurettede 2 løb ud i bilen. Tiltalte satte skraldespande foran bilen, da Forurettede 1 forsøgte at bakke ud. Hun bakkede ind i dem, og han stillede sig i stedet for-an bilen. Det lykkedes hende dog at komme væk sammen med børnene, og han begyndte i stedet at ringe til dem og truede med at slå dem ihjel. Forurettede 1 var nødt til at ringe til politiet. Der var kaos i bilen, og de græd alle sammen. De endte på krisecenter. Han kan ikke huske, hvor længe de var på krisecen-ter.

Tiltalte og Forurettede 1 gik også fra hinanden andre gange, men han kan ikke hus-ke hvornår eller hvor mange gange, og så flyttede han til en lejlighed i nabo-byen. Oftest skete det i forbindelse med, at tiltalte havde drukket.

I tiden op til den 25. marts 2025 flyttede de fra hinanden igen. Vidnets mor fortalte en aften, at tiltalte blev ved med at ringe og bad om hjælp til at ind-rette sin nye lejlighed. Vidnet sagde til hende, at hun var nødt til at sige fra, men hun var bange for, hvordan tiltalte ville reagere. De talte om, at hun måtte låse dørene og ringe efter politiet, hvis der skete noget. Hun sagde ik-ke noget konkret om, hvad hun var bange for, at han ville gøre.

Dagen før den 25. marts 2025 talte vidnet med sin mor, da han satte Forurettede 2 af hos hende. Det var sidste gang, de talte sammen. Det var også første gang, han mødte og talte med Vidne 4. Det var mest løs snak.

Han ved ikke, om tiltalte havde en nøgle til huset. Der var en nøgleboks på huset, og de talte om, at hun skulle fjerne nøglen derfra, så tiltalte ikke havde adgang til den."

Vidne 3's forklaring er i retsbogen gengivet således:

"Vidnet forklarede, at hun var 2-3 år gammel, da tiltalte blev kæreste med vidnets mor, Forurettede 1, og dermed kom ind i vidnets liv. Vidnet har al-tid haft et ambivalent forhold til ham. Selvom han var hendes pap-far, har de aldrig haft et almindeligt forhold til hinanden. Hans humør var altid svingen-de. I det ene øjeblik ville han det hele og være familiefar, men i det næste øje-

blik kunne vidnet bare fucke af. Forholdet mellem tiltalte og Forurettede 1 var heller aldrig godt, og de havde altid mange skænderier.

Lørdag eller søndag i weekenden inden den 25. marts 2025 lå vidnet i sin seng på Adresse og hørte, at der kom nogen ind i huset. Hun blev vækket af sin mor, der bad hende køre med til et opbevaringsrum for at hente nogle ting. Hendes mor ville nok have hende med, fordi tiltalte også var med på tu-ren, for hendes mor brød sig ikke om at være sammen med tiltalte på det tidspunkt. Vidnet var af andre årsager ked af det den dag og havde ikke lyst til at køre med, men gjorde det, fordi hendes mor bad om det. I bilen kom der mange spydige kommentarer fra tiltalte, og Forurettede 1 forsøgte at drosle det ned.

Kommentarerne gik på, om morens nye kærestes pik var større end tiltaltes, om han var bedre end tiltalte og lignende. Tiltalte vidste, inden de kørte, at Forurettede 1 havde en ny kæreste. Stemningen i bilen var trykket og underlig. Forurettede 1 sagde til tiltalte, at det der gad hun ikke, men tiltalte blev ved. Han var meget ophidset og spydig og konkret i, hvad han ville spørge om. Han var meget oppe at køre og nærmest panisk. Forurettede 1 ville ikke svare på hans spørgsmål, men sagde bare, lad nu være Tiltalte, det rager ikke dig.

Vidnet blev foreholdt sin forklaring til politiet i afhøringsrapport af 11. april 2025, ekstraktens side 647, hvoraf fremgår:

” Under flytningen af tingene, i bilen hvor Tiltalte, moren og afhørte sad, blev Tiltalte ved med give ”stikpiller” til moren, og på et tidspunkt sagde afhørte i bilen til Tiltalte, om de ikke godt kunne lade være med de samtaler, og han skulle holde op med at være dobbeltmoralisk. Da Tiltalte havde sagt til afhørte, at han også havde fundet en anden, men det vidste hun ikke om Tiltalte havde sagt, for at prikke til moren. Tiltalte skulle have sagt noget i retning af ”Så er han bedre end mig”, ”Hvorfor vil du have en der er sådan”, ”Det var da hurtigt du er videre”, ”Hvorfor, er du så hurtigt videre”, ”Er det 20 år der bliver tabt på jorden på så kort tid”, ”Hvorfor kan du ikke se det fra min side, du har virkelig såret mig og knust mig”, det var hele tiden sådan nogle udsagn som Tiltalte kom med. Moren havde svaret Tiltalte ”At de var gået fra hinanden 100 gange”, ”Du har selv haft fundet en anden, som var flyttet ind hos mig, hvor jeg passede hendes datter” og ”Ja, Tiltalte jeg er kommet videre, og vi skal bare venner du og jeg”. Afhørte havde bedt dem om, at stoppe samtalen, da ingen af dem skulle være dobbelt moralske, hvorefter Tiltalte havde drejet det afhørte sagde over på, at afhørte havde givet Tiltalte ret. Afhørte havde ikke sagt mere til dette, for hun ville ikke putte mere brænde på bålet.”
Sådan har hun forklaret til politiet, og sådan foregik det.

Vidnet blev videre foreholdt fra samme afhøringsrapport, ekstraktens side 647, hvoraf fremgår:

” Samme dag fortalte moren til afhørte, at Tiltalte havde været ubehageligt og havde haft et grimt sprog over for hende da afhørte ikke var der. Tiltalte havde spurgt ind til den nye kæreste, og bl.a. havde spurgt ind til om kæreste ”havde en større pik end ham”, ”Er han god i senge”, ”Får du det du vil have” .”

Det har hun også forklaret til politiet. Efterfølgende da tiltalte var kørt igen, fortalte vidnets mor, at hun og tiltalte havde talt sammen tidligere på dagen, hvor han havde sagt sådan. Vidnet var ikke til stede, da de havde talt, men ordene blev også sagt i bilen, da hun var der.

Vidnet havde på fornemmelsen, at tiltalte allerede om fredagen vidste, at Forurettede 1 havde en ny kæreste, for tiltalte blev ved at kime hende ned og sende sms'er til hende til en koncert, som vidnet og hendes mor var til. På et tids-punkt måtte vidnet endda tage telefonen fra sin mor og sige til tiltalte, at han skulle lade være med at ringe. Han lagde bare på. De var i KB Hallen for at høre Rasmus Bjerg. Det var et særligt arrangement for værtshuse i området. Det havde måske oprindeligt været planen, at tiltalte skulle med Forurettede 1 til koncerten, men da det gik, som det gjorde med deres forhold, og de flyttede fra hinanden, spurgte hendes mor i stedet vidnet, om hun ville med. Forurettede 1 var meget presset i den weekend.

Det havde i det hele taget været meget svært overhovedet at få tiltalte til at flytte ud af huset. Tiltalte var flyttet ud flere gange i deres forhold. Vidnet havde dog egentlig fået fornemmelsen af, at han glædede sig til sit nye sted. Han flyttede måske i januar, men hun husker det ikke præcist. Til trods for, at han var flyttet ud, blev han i hele perioden ved med at opføre sig som om, at han og Forurettede 1 stadig var sammen som et par."

Vidne 5's forklaring er i retsbogen gengivet således:

"Vidnet forklarede, at hun den 25. marts 2025 var nabo til tiltalte, som boede til leje hos vidnet. De talte pænt sammen om løst og fast, og han var en god lejer. Han boede der ikke længe, nok kun ca. en måned. De hilste på hinanden næsten hver dag.

Den 25. marts 2025 mødte hun tiltalte om morgenen, hvor han ikke hilste. Han satte sig direkte ind i sin bil og kørte. Hun tænkte, at han nok havde fået det forkerte ben ud af sengen. Hun lagde ikke mærke til, hvad han lavede i bilen, inden han kørte.

Vidnet blev foreholdt sin forklaring til politiet i afhøringsrapport af 26. marts 2025, ekstraktens side 684, hvoraf fremgår:

" Afhørte havde tænkt, at Tiltalte var sur og havde travlt, og derfor ik-ke havde hilst, og hun havde endda vinket til ham. Det var meget unormalt, at Tiltalte ikke hilste eller stoppede op og snakkede med hende."

Det har hun forklaret, og det passer meget godt. Hun så ikke, om han havde noget med sig, da han gik til bilen.

Vidnet blev videre foreholdt fra afhøringsrapport, ekstraktens side 684, hvoraf fremgår:

" Adspurgt til, om Tiltalte havde medbragt noget da han gik hen til bilen, forklarede afhørte, at dette kunne hun ikke huske, men da han sad i bilen, kiggede Tiltalte på noget han havde i hænderne, afhørte kunne ikke se hvad det var."

Det kan hun ikke huske, at hun har forklaret. Hun kan ikke huske noget om det i dag.

Hun så ikke mere til ham denne morgen, for hun kørte på arbejde.

Hun har måske set en søn på adressen hos tiltalte. Hun har i al fald set en stor knægt.

Vidnet blev foreholdt fra samme afhøringsrapport, ekstraktens side 685, hvoraf fremgår:

" Adspurgt til, om Tiltalte havde haft sin familie på besøg, forklarede afhørte, at Tiltalte havde haft besøg af sin søn og kone, hvor Tiltalte præsenterede dem for afhørte. Sønnen var ca. 12-15 år gammel. De havde været der et par gange."

Det kan hun meget vel have forklaret, men hun husker det ikke i dag. Det kan sagtens have været sådan, når hun forklarede det dengang."

Vidne 6's forklaring er i retsbogen gengivet således:

"Vidnet forklarede, at både tiltalte og Forurettede 1 var hans private ven-ner. Han havde kendt dem i 1½-2 år. De så hinanden, når tiltalte og Forurettede 1 kom på den bodega, Bar, hvor vidnet arbejdede. De var altid i godt humør og var åbne og flinke.

Det kom bag på vidnet, at tiltalte og Forurettede 1 var gået fra hinanden, selv om det var sket nogle gange tidligere. Han hørte, at tiltalte havde fået en lejlighed i By 3 og skulle flytte ind om torsdagen. Vidnet talte med tiltalte om mandagen på Bar. Tiltalte virkede trist og var ked af det. Der kom en lille tåre. Tiltalte var ikke stolt af situationen. Han var glad for den nye lejlighed, men han var på den anden side ked af, at han havde mistet Forurettede 1. Vidnet sørgede for, at tiltalte fik et par stykker smørrebrød med hjem og sagde til ham, at han ikke skulle gøre noget dumt. Tiltalte svarede bare, at det skulle han nok lade være med. Vidnet tænkte, at det både kunne være skade mod sig selv eller mod andre. Hvis man er meget ked af det og nede, kan man godt finde på at gøre noget dumt, og han havde tidligere hørt, at tiltalte havde gjort noget voldsomt ved en anden. Tiltalte har et voldsomt temperament. Tiltalte sagde, at han ikke havde sovet så godt i dagene op til deres samtale, og at tankerne myldrede rundt. Vidnet husker ikke, hvornår tiltalte kom til Bar, men han forlod stedet omkring kl. 19. Næste morgen blev han vækket af et tragisk opkald fra sin chef, der fortalte, at tiltalte havde slået Forurettede 1 ihjel."

Vidnet vicestabsobducent Vidne 7's forklaring er i retsbogen gen-givet således:

"Vidnet forklarede om obduktionserklæringen, at den undersøgende læge typisk er en yngre læge, som foretager den praktiske del af undersøgelsen. Som supervisor er vidnet ansvarlig for konklusionen og tolkningen af fundene. Supervisoren planlægger også undersøgelsen sammen med den undersøgende læge.

Om konklusionen på obduktionen, ekstraktens side 297, forklarede vidnet, at deres fund viste et stiksår på venstre side af afdødes brystkasse, som efter vurdering af stiksår- og vinkler var forårsaget af en kniv. Kniven var gået igennem huden og brystvæggen, og der var stukket ind i et ribben, som var delvist skåret over. Herefter var kniven gået videre og var stukket igennem lunge og hjerte. Kniven var gået ind i hjerteposen og hjertets forvæg og igennem hele hjertet for at gå ud igen på bagsiden af hjertet. Den klap, der åbner og lukker hjertet, var også skåret delvist over. Herefter var kniven gået igennem legemspulsåren for endelig at ramme ind i hvirvelsøjlen. Stikkanalen var ca. 16 cm lang. Stikretningen var fra venstre mod højre, og kniven var gået ind mod midten.

Et sådant stik har krævet både kraft, og at gerningsvåbnet havde en vis beskaffenhed. Det, der har krævet den største kraft, har været den delvise overskæring af ribbenet og at skære ind i hvirvelsøjlen. Kniven kan ikke komme igennem ribben og hvirvelsøjlen ved en almindelig bevægelse. Der skal en mere kraftfuld bevægelse til. At skære i hjertet og lungen kræver ikke så stor kraft. Det kræver mindre kraft, hvis kniven er spids og skarp.

Der var sket en forblødning indvendigt hos afdøde, fordi der var sket skade på hjertets venstre side. Med en sådan skade bliver blodet hurtigt pumpet ud, og det er meget vanskeligt at standse forblødningen og redde personen. Her-til kom læsionen af legemspulsåren, som også indeholder blod under højt tryk, som hurtigt bliver pumpet ud. Ved læsioner af højre side af hjertet, hvor trykket er noget lavere, har man generelt bedre muligheder for at overleve.

Om de yderligere tegn på vold forklarede vidnet, at skaderne var placeret i midten af ansigtet. Afdøde havde skader på næseryggen med brud af næsebenet og på munden, ligesom hun havde brud på en fortand. Skaderne stemmer mest overens med et slag i ansigtet og mindre med, at det er følgerne af et fald eller genoplivningsforsøg. Afdøde havde ingen afværgelæsioner, dvs. der var ingen skader på hendes hænder eller underarme, som tydede på, at hun havde forsøgt at beskytte sig selv.

Obduktionen fandt sted den 27. marts 2025, så politiet havde haft nogle døgn til at undersøge, hvad der var sket. Inden obduktionen modtager rets-medicinerne oplysninger fra politiet om, hvad der er sket på stedet. I denne sag fik de oplysninger fra hændelsesrapporten og afhøringsrapporter. Vidnet

er ikke bekendt med, at afdøde blev fundet på maven. Det kan ikke udelukkes, at afdøde har fået skader i ansigtet, hvis hun er faldet ned på maven uden at værgе for sig, men efter antallet af skader omkring bl.a. næse og mund og placeringen heraf, er det vidnets vurdering, at den ene eller den anden skade vil kunne være opstået ved et fald, men næppe begge skader. Det skønnes mindre sandsynligt, men kan ikke udelukkes med sikkerhed.

Placeringen af stikket afviger ikke fra andre sager. Der er mange variationer.

Det er vanskeligt at sige noget om, hvorvidt offeret sad eller stod op, da hun blev stukket."

Sagens øvrige oplysninger

Af obduktionserklæring af 9. maj 2025 vedrørende Forurettede 1 fremgår bl.a.:

"KONKLUSION:

Der er ved obduktionen af den efter det oplyste af astma, høfeber og forhøjet stofskifte lidende, 45-årige, overvægtige kvinde af tegn på vold påvist et stiksår på venstre side af brystkassen (5) med underliggende stikkanal gående gennem hud, underhud, brystvæggen mellem 4. og 5. ribben med delvis overskæring af venstre 4. ribben og ind i venstre lungehule, hvor der påvistes 1000 ml blod, fortsættende gennem hjerteposen, hvori der påvistes 88 gram sammenløbet blod, og videre gennem venstre hjertekammers forvæg, forreste hjerteklap af hjertets klapappa-rat mellem venstre for- og hovedkammer, venstre forkammers bagvæg, hjerteposen og med gennemstik af legemspulsåren for at ende med en stiklæsion i 8. brystvirvel.

Stikanalens længde var ca. 16 cm. Stikanalens retning var fra venstre mod højre, lige bagud.

Læsionen var frisk, opstået ved skarp vold, meget vel på det i sagen oplyste hændelsestidspunkt ved stik med kniv. Vurderet ud fra stiksårets udseende og sårvinklernes karakteristika kan det dreje sig om en énægget kniv med glat skær.

Af yderligere tegn på vold påvistes en kombineret underhudsblødning og hudafskrabning på næseryggen (1) med underliggende brud af næsebe-net, en hudafskrabning på højre side af overlæben (2), brud af højre 2. fortand (3), en blodudtrædning i overkæbens slimhinde (4) samt brud af båndskiven mellem 6. og 7. halshvirvel.

Samtlige læsioner var friske, opstået ved let til moderat stump vold. Læsionerne var meget vel opstået på det i sagen oplyste hændelsestids-punkt ved slag mod ansigtet.

Der påvistes ingen læsioner af underarme, hænder eller fingre, herunder ingen læsioner som kunne have karakter af såkaldte afværgelæsioner.

Af tegn på vold påvistes endvidere underhudsblødninger på venstre knæ (6), venstre underben (7) og højre underben (8). Læsionerne var af varierende alder, fra friske til af ældre dato og opstået ved let stump vold. Læsioner var uden særlige karakteristika og skønnes uden betydning for dødens indtræden.

Af tegn på sygdom påvistes lette forkalkningsforandringer af halspulsårerne, mulig fedtlever, formodet godartede svulster i skjoldbruskkirtlens højre lap, godartede muskelsvulster i livmoderen samt puslignende materiale i livmoderens hulrum.

Som følge af genoplivningsforsøg fandtes underhudsblødningerne og hudafskrabninger på brystkassens forside samt brud af 3. ribben på højre og venstre side med omkringliggende blodudtrædninger i bløddelsvævet. Venstre 4. ribben fandtes dels med brud efter genoplivningsforsøg, dels overskåret. Som følge af behandling sås endvidere forsøg på adgang til venstre lungehule via kirurgisk indsnit gennem brystkassens venstre sideflade, adgang til højre lungehule via kirurgisk indsnit gennem brystkassens højre sideflade og med underliggende stikkanal gennem mellemgulvet og endende i højre leverlap. Af yderligere tegn på behandling sås luftvejstube, hjertestarterpads, EKG-elektroder og knoglekanyler i begge underben.

Organerne var blege og ligpletterne var sparsomme, som det kan ses ved forblødning.

Dødsårsagen må antages at være indre forblødning fra den påviste stiklæsion i brystkassen."

Politiet fandt den 25. marts 2025 en kokkekniv med en bladlængde på 21 cm på taget af naboens brændeskur.

Oplysninger om tiltaltes personlige forhold

Tiltalte er af betydning for sagen tidligere straffet

ved anken af 28. september 2020 med 60 dages fængsel for overtrædelse af straffelovens § 245, stk. 1, jf. til dels § 21.

Tiltalte er blevet mentalundersøgt, og der er udarbejdet en retspsykiatrisk erklæring af 14. juli 2025. Af denne fremgår, at tiltalte er omfattet af straffelovens § 69, men man kan ikke, såfremt han findes skyldig, pege på nogen foranstaltning, jf. straffelovens § 68, 2. pkt., til imødegåelse af en vis risiko for fremtidig ligeartet kriminalitet, som mere formålstjenlig end straf.

Tiltalte har under denne sag været frihedsberøvet fra den 25. marts 2025.

Rettens begrundelse og afgørelse

Der er under sagen afsagt følgende kendelse om skyldsspørgsmålet:

"Samtlige dommere og nævninger skal udtale:

Forhold 1

Det må efter oplysningerne i sagen lægges til grund, at tiltalte og Forurettede 1 igennem en årrække havde haft et turbulent forhold, og at de et par måneder forud for den 25. marts 2025 var gået fra hinanden, i hvilken forbindelse tiltalte var fraflyttet det tidligere fælles hjem på Adresse. Det må endvidere lægges til grund, at Forurettede 1 havde fundet en kæreste, Vidne 4, og at dette havde udløst jalousi fra tiltaltes si-de.

Det er ubestridt, at tiltalte om morgenen den 25. marts 2025 indfandt sig på Adresse, og at han på et tidspunkt gik ud til Forurettede 1 på badeværelset, og at han medbragte en kniv med en bladlængde på 21 cm. Det er ligeledes ubestridt, at Forurettede 1 afgik ved dø-den som følge af indre forblødninger efter at være påført en stiklæsion i bryst-tet med en stikkanal på ca. 16 cm.

Tiltalte har forklaret, at han gik ud på badeværelset for at tale med Forurettede 1 om, at de måtte bytte biler senere. Kort forinden havde han opdaget, at Vidne 4 var til stede på adressen, og da han ikke følte sig tryk ved ham, hentede han en kniv, som han vidste, han havde liggende i sin bil. Tiltalte har videre forklaret, at han ved et uheld kom til at stikke Forurettede 1 med kniven i forbindelse med, at det bankede på badevæ-relsesdøren, og der blev skubbet på denne. Først på vej ud af huset med kni-ven i hånden opdagede han, at han var kommet til at stikke hende, hvorefter han kastede kniven fra sig.

Ifølge konstitueret statsobducent Vidne 7 har der været tale om et kraftfuldt stik, idet et ribben blev delvist skåret over, ligesom en brysthvirvel fik en læsion.

Forurettede 2 har til videoafhøring forklaret, at han så til-talte gå ud på badeværelset med kniven i hånden, og han hørte tiltalte sige, ”det er sådan her, det ender Forurettede 1” eller lignende, og at Forurettede 1 herefter udtalte, ”det her, det gør du simpelt hen ikke, Tiltalte” eller lignende, hvorefter hun skreg.

Under disse omstændigheder sammenholdt med beskaffenheden af kniven og det sted på kroppen, hvor tiltalte stak Forurettede 1, og da tiltaltes forklaring om hændelsesforløbet må tilsidesættes som utroværdig og kon-strueret til lejligheden, findes det bevist, at tiltalte havde til hensigt at slå Forurettede 1 ihjel.

Tiltalte er derfor skyldig i tiltalen i dette forhold.

Forhold 2

Forurettede 2 har til videoafhøring forklaret, at han gik hen til badeværelsesdøren, da han hørte sin mor skrike, hvorefter døren blev åbnet, og tiltalte hævdede armen og stak ud efter ham. Han havde øjenkontakt med tiltalte, hvis øjne var helt sorte. Hvis han ikke var sprunget til siden, ville han være blevet ramt af kniven. Forurettede 2 løb herefter fra stedet. Hans forklaring støttes til dels af Vidne 4's forklaring, hvorefter Forurettede 2 umiddelbart efter hændelsen oplyste til Vidne 4, at tiltalte havde stukket ud efter ham med kniven.

Det findes herefter godtgjort, at tiltalte stak ud efter Forurettede 2 med kniven som beskrevet i anklageskriftet. Det er ikke afgørende, om tiltalte stak ud efter ham med venstre eller højre hånd. Det findes imidlertid ikke bevist, at tiltalte havde drabsforsæt, hvorimod det efter omstændighederne findes godtgjort, at tiltalte havde til hensigt at udøve et legemsangreb af særlig rå, brutal eller farlig karakter, jf. straffelovens § 245, stk. 1, jf. § 21. I dette omfang er tiltalte skyldig i tiltalen i dette forhold.

Derfor bestemmes:

Tiltalte er i forhold 1 skyldig i overtrædelse af straffelovens § 237.

Tiltalte er i forhold 2 skyldig i overtrædelse af straffelovens § 245, stk. 1, jf. § 21."

Ad strafudmålingen

Der er i forhold 1 lagt vægt på, at drabet på Forurettede 1 skete i hendes eget hjem efter en vis forudgående planlægning og i sønnen Forurettede 2's nærvær, hvor han så tiltalte gå ind på badeværelset med kniven, hørte ordvekslingen og Forurettede 1's skrig, og at sønnen deltog i genoplivningsforsøget. For så vidt angår forhold 2 er der lagt vægt på, at der er tale om grov vold i gentagelsestilfælde, rettet mod tiltaltes egen søn i forbindelse med, at denne forsøgte at komme sin mor til undsætning, og at forholdet blev begået i umiddelbar forlængelse af forhold 1.

Straffen fastsættes på denne baggrund til fængsel i 13 år.

Retten følger påstanden om konfiskation, jf. straffelovens § 75, stk. 2.

Retten tager påstanden om fortabelse af ret til arv, forsikringssummer, pensioner eller andre ydelser, der er afhængig af Forurettede 1's død til følge som nedenfor bestemt, jf. arvelovens § 48, stk. 1. Der er herved lagt vægt på kriminalitetens art og alvorlige karakter.

Erstatning og godtgørelse:

De juridiske dommere udtaler:

Bistandsadvokaten har på vegne af Vidne 1 og Forurettede 2 nedlagt påstand om forsørgertabserstatning efter erstatningsansvarslovens § 12, jf. § 14. Bistandsadvokaten har foruden normalbidraget, jf. børnebidragslovens § 14, stk. 1, nedlagt påstand om uddannelsesbidrag efter samme lovs § 14, stk. 3, i henholdsvis 6 og 5 år. Efter denne bestemmelse kan der fastsættes uddannelsesbidrag til et barn mellem 18 og 24 år. Vidne 1 og Forurettede 2, der på nuværende tidspunkt er 16 og 18 år, er efter de foreliggende oplysninger ikke under uddannelse eller optaget på en uddannelse. Under disse omstændigheder er der ikke et tilstrækkeligt grundlag for at tage påstandene om uddannelsesbidrag til følge. Opgørelsen af normalbidragene er ikke bestridt, og kravene om forsørger-tabserstatning tages herefter til følge med henholdsvis 43.281 kr. og 6.412 kr.

Bistandsadvokaten har på vegne af Forurettede 1's efterlevende børn, Vidne 2, Vidne 3 og Erstatningssøgende nedlagt påstand om godtgørelse for tort i medfør af erstatningsansvarslovens § 26 a på 100.000 kr. til hver og på vegne af Vidne 1 og Forurettede 2 en påstand på 150.000 kr. til hver. Tiltalte har ved forsætligt drab forvoldt Forurettede 1's død, og de efterlevende børn skal der-for tilkendes godtgørelse for tort. I sager om forsætligt drab skal der som udgangspunkt tilkendes en godtgørelse på 100.000 kr., og Vidne 1, Vidne 2, Vidne 3 og Erstatningssøgende tilkendes dette beløb. Forurettede 2, der på gerningstidspunktet var mindreårig, var i umiddelbar nærhed, da drabet fandt sted, ligesom han var til stede under forsøget på livreddende indsats, og der er derfor for hans vedkommende grundlag for undtagelsesvis at tilkende ham en højere godtgørelse. Han tilkendes derfor 120.000 kr.

Som følge af bevisresultatet frifindes tiltalte for den af Forurettede 2 nedlagte påstand om godtgørelse for tort på 30.000 kr. vedrørende drabsforsøg.

Endelig har bistandsadvokaten på vegne af Erstatningssøgende nedlagt påstand om betaling af begravelsesudgifter på 47.444,50 kr. Påstanden tages til følge med fradrag af forventet begravelseshjælp på 12.950 kr., i alt 34.494,50 kr.

Vidne 1 tilkendes herefter 143.281 kr., Forurettede 2 tilkendes 126.412 kr., Vidne 2 tilkendes 100.000 kr., Vidne 3 tilkendes 100.000 kr., og Erstatningssøgende tilkendes 134.494,50 kr.

De tilkendte beløb forrentes som neden for anført.

Thi kendes for ret:

Tiltalte skal straffes med fængsel i 13 år.

Hos tiltalte konfiskeres en kokkekniv.

Tiltalte frakendes retten til arv, forsikringssummer, pensioner eller andre ydelser, der er afhængig af Forurettede 1's død, og hans arv eller andel i forsikringssummer, pension eller andre ydelser må ikke forøges som følge af lovovertrædelsen.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger.

Tiltalte skal inden 14 dage betale 143.281 kr. til Vidne 1, c/o ad-vokat Cecilie Mieth. Beløbet forrentes med procesrente fra den 11. april 2026.

Tiltalte skal inden 14 dage betale 126.412 kr. til Forurettede 2, c/o advokat Cecilie Mieth. Beløbet forrentes med procesrente fra den 18. april 2026.

Tiltalte skal inden 14 dage betale 100.000 kr. til Vidne 2, c/o ad-vokat Cecilie Mieth. Beløbet forrentes med procesrente fra den 11. april 2026.

Tiltalte skal inden 14 dage betale 100.000 kr. til Vidne 3, c/o ad-vokat Cecilie Mieth. Beløbet forrentes med procesrente fra den 11. april 2026.

Tiltalte skal inden 14 dage betale 134.494,50 kr. til Erstatningssøgende, c/o advokat Cecilie Mieth. Beløbet forrentes med procesrente fra den 11. april 2026.

Dommer